

N:o 3.

Af herrar **M. Dahn** och **J. Bengtsson**, *om ändring uti och tillägg till Kongl. Maj:ts förslag till förändrad lydelse i vissa delar af värnpligtslagen.*

Då vid 1891 års riksdag såväl som äfven vid lagtima riksdagen i år Kongl. Maj:t framlade förslag om utsträckt öfningstid för beväringssmannskapet, framhölls i motioner uti Andra Kammaren, hurusom ökad öfningstid borde medföra en högre dagaflöning än den, som för närvarande består de värnpligtige. Å andra sidan framhölls, att skyldigheten att försvara sitt fädernesland var en helig pligt, som ålåg hvarje medborgare och som ej borde betalas. Vare härmed hur som helst — derom vilja vi ej yttra oss — ehuru ju mer beväringssmannens öfningstid närmar sig yrkessoldatens (och meningen är ju, att beväringen skulle meddelas en så pass långvarig öfning, att den med stammen kunde samarbetas till ett användbart homogent materiel), desto billigare är det väl, att äfven han bekommer en skälig ersättning för sina uppoffringar. Men då folket, väl i följd af en långvarig fred eller hvilka orsakerna nu än må vara, tyckes fått afsmak för vapenöfningar, synes det oss politiskt klokt att försöka göra dessa öfningar så litet motbjudande som möjligt, och dertill skall helt visst, jemte en human behandling, en skälig dagaflöning i väsentlig mån bidra. Må hända skall man derigenom hämma den i alla landsändar befarade emigrationen, hvilken ju tros blifva en följd af den ökade öfningstiden. Vi ämna därför föreslå, att Riksdagen, om den bitaller Kongl. Maj:ts proposition angående utsträckt öfningstid för de värnpligtige, äfven beviljar dem en dagaflöning af 75 öre per man, att bestämmas utgå efter progressiv beskattning å den högre inkomsten och de större fastighetsvärdena, och

att bestämmelser så väl om dagaflöning som äfven sjelfva beskattningsgrunden för densammas utgörande intagas i värnpligtslagen. Att angifva den punkt på den ekonomiska skalan, der den progressiva beskattningen lämpligast må börja, våga vi ej, utan vilja vi endast antydningssvis påpeka, att vid det ekonomiska streck, som medför ökade politiska rättigheter, nemligen valbarhet till Första Kammaren, må hända torde vara en både hållbar och rättvis utgångspunkt för beskattningen och dess progresserande uppåt. Beträffande dagaflöningen synas oss vissa procent böra innestå och för den värnpligtiges räkning fruktbargöras för ålderdomen.

Vi våga alltså vördsamt föreslå:

att Riksdagen, i fall den bifaller Kongl. Maj:ts förslag till utsträckt öfningstid för de värnpligtige, äfven anslår åt dem en dagaflöning under nämnda öfningstid att utgå med 75 öre per man, och af hvilken dagaflöning vissa procent, som af det särskilda utskottet må bestämmas, få innestå för de värnpligtiges framtida bästa;

att för beredande af medel till denna dagaflöning en progressiv beskattning pålægges den högre inkomsten och de högre fastighetsvärdena efter de närmare bestämmelser, som vi anhålla, att särskilda utskottet må ega att föreslå;

och att bestämmelserna såväl om dagaflöning som beskattningsgrunden för dess åstadkommande intagas i värnpligtslagen.

Stockholm den 21 oktober 1892.

M. Dahn.

J. Bengtsson.